

Pieter de Witte

Pieter de Witte

het verhaal van Sint Nicolaes

Merel van Gaalen

Editie 2015

Tekst & illustraties: Merel van Gaalen

Foto Auteur: Jan Boeve

ISBN: 9789402138061

© Merel van Gaalen

1.

“Het is gewoon een stom sprookje,” zegt Moad. Hij staat bij het klimrek op het schoolplein.

“Nietes,” antwoordt Femke.

“Sinterklaas is een racist,” daagt Moad haar uit.

“Nietes,” zegt Femke boos. “De pieten zijn zwart omdat ze vroeger altijd door de schoorsteen klommen.”

“Jij gelooft ook alles wat ze je wijsmaken, hè? Het is gewoon een verzinsel, die man heeft niet eens bestaan!”

“Ja, nee, wel, eh...”

Femke denkt driftig na, ze wil iets slims zeggen, ze kauwt op haar lip. Moad ziet dat Femke niet weet wat ze moet zeggen. Dat kauwen doet ze altijd als ze nerveus wordt.

De meester wil Pakjesavond afschaffen en daarvoor in de plaats een talentenshow houden. Moad wil graag zijn nieuwste goocheltruc uitproberen. Femke haat talentenshows, daar zijn er al zoveel van. En er is maar één Sinterklaas. Natuurlijk gelooft ze niet meer in Sinterklaas, ze is bijna tien jaar, maar ze vindt het nog steeds leuk. Femke houdt van de gezelligheid, het schrijven van gedichten, van cadeautjes krijgen en maken. Lekker knippen en plakken.

Moad snapt best dat Femke surprises maken leuk vindt, zij kan immers goed knutselen, maar dat hele gedoe eromheen, met die Zwarte Pieten, dat kan toch echt niet meer!?

“Zie de maan schijnt door de bomen,” zingen twee kleuters bij de glijbaan. Het 20 november, de hele school is al met sinterklaasvlaggen versierd. Over twee weken komt-ie in de klassen.

“Als het een verzinsel is mag je het cadeau dat je op school van Sinterklaas krijgt niet aannemen, want dat is dan ook niet echt!” roept Femke net iets te snel en net iets te hard. Ze weet zelf ook wel dat ze nu iets doms zegt.

“Tssss... dat geloof je toch niet!” Moad buigt zich naar voren en begint tegen Femke te praten alsof hij iets aan een klein kind

uitlegt. “Die cadeaus, dat doen de meesters, Femke, Sinterklaas is een verklede meester.”

“Tsss,” zegt Femke, “we hebben maar één meester op school en die staat altijd bij de ingang als de sint komt. Met de microfoon. Dus dát kan niet waar zijn”

Moad zucht, hij vindt het allemaal maar gezeur over die Sinterklaas. Al die discussies. Ze vieren bij hem thuis Suikerfeest en Offerfeest maar Kerstmis of Sinterklaas. Waarom vieren alle mensen niet gewoon op dezelfde dag feest ? Net als met oud en nieuw en Koningsdag, of als Nederland gewonnen heeft met voetbal?

Hij zou natuurlijk best graag de nieuwste games in zijn schoen willen krijgen, maar zijn moeder vindt het onhygiënisch, speelgoed en eten in je schoen. Vorig jaar had hij gevraagd of hij dan een cadeau in een nieuwe sok kon krijgen, dat had hij in een kerstfilm gezien. Maar zijn vader had gezegd dat het allemaal dezelfde onzin is. “Sinterklaas en de Kerstman: het is allemaal één pot nat. De Kerstman heet in het Engels Santa Claus, dus dat is precies hetzelfde,” had-ie gezegd.

Allemaal onzin dus, vindt Moad, en Femke moet er nu maar eens over ophouden. Gelukkig, ze moeten de klas weer in.

Aan het einde van de les zegt de meester dat ze morgen toch zullen gaan stemmen over Pakjesavond. Een paar kinderen hebben geprotesteerd tegen het idee van een talentenshow. Moad weet precies om wie het gaat. De meester herhaalt de vraag:

“Willen jullie over twee weken liever het ‘traditionele’ Sinterklaasfeest vieren met surprises en gedichten, of gaan we met de tijd mee en houden we een talentenshow?”

“Zwarte piet is racisme!” roept Rashid door de klas.

“Rashid, alleen iets zeggen als je weet waar je het over hebt.”

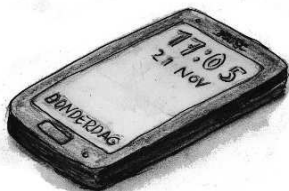
“U moet altijd mij hebben, meester.”

De meester zucht: “Is dat zo Rashid? Maar waarom is zwarte piet dan racisme?”

“Ja, moet je niet aan mij vragen, ik ben toch geen zwarte piet?” De hele klas moet lachen, Rashid maakt altijd grapjes. Gelukkig wordt de meester niet boos. “Oké, jongens en meisjes, ik weet het goed gemaakt. Jullie denken thuis allemaal goed na over wat je nu eigenlijk vindt van Sinterklaas. Vind je dat die traditie moet blijven, of niet? Morgen wil ik van ieder van jullie horen waarom je wel of niet het Sinterklaasfeest wilt vieren. En dan niet zeggen: ‘Dat vind ik leuk of stom’, maar waarom vind jij het hele feest met optocht, pakjesavond én pieten beter dan een talentenshow, of andersom. Denk er goed over na, dan houden we morgen toch die ‘discussie’.”

Hij typt het woord in de agenda op het digibord. “Ik ben benieuwd.”

Na schooltijd blijven Moad en Femke nog lang op het schoolplein hangen. Als iedereen weg is lopen ze samen langs de drukke straat naar huis. Moad mag alleen, Femke moet soms met hem mee. Bijvoorbeeld als haar moeder tot zes uur moet werken, zoals vandaag. Ze wonen praktisch naast elkaar, in de Antillenstraat, er zit maar één deur tussen. Vandaag hebben ze niet zo veel zin om samen naar huis te gaan. Ze hebben geen ruzie, hoewel...

2.

Zwijgend lopen Moad en Femke naast elkaar. Femke piekert over de opmerking van Rashid. Moad baalt van diezelfde opmerking. Vanavond zou hij voetbal gaan kijken met zijn grote broer: Ajax speelt de bekerwedstrijd tegen Feyenoord. En nu moet hij nadenken over iets wat hem totaal niet boeit.

“Je weet toch dat ik geen racist ben,” zegt Femke.

“Ach, Rashid moet zijn kop houden!”

Opgelucht haalt Femke adem. “Ik ben geen racist, maar ik vind talentenshows zo saai. Er zijn er al tienduizend van.”

“Het is allemaal irritant, dat Sinterklaasdiscussiegedoe.”

Moad zoekt naar een ander onderwerp. Femke zwijgt, ze weet dat Moad er kriegel van wordt. Bij hem thuis zijn ze moslim en over moslimtradities zijn er vaak discussies. Femke is blij dat ze bij haar thuis geen religie hebben. Ze probeert Moad op te vrolijken.

“Wat gaan we doen, schaken of TV kijken?”

“TV!” Ze lopen verder door de drukke winkelstraat.

“Hé!” Femkes aandacht wordt getrokken door een sinterklaaspop in de etalage van een winkeltje met antiek en tweedehands spullen. Het ziet er binnen bomvol uit. Femkes moeder gaat er wel eens naartoe om “te snuffelen”, zoals ze dat noemt. Femke weet dat haar moeder eigenlijk hoopt dat ze voor heel weinig geld iets heel moois kan kopen. Bijvoorbeeld een goedkoop vaasje dat dan bij *Tussen Kunst en Kitsch* duizend euro waard blijkt te zijn. Femke kijkt daarom ook altijd even in de etalage. Ook nu blijft ze staan.

“Kijk, die lag er gisteren nog niet,” zegt ze. Dan stokt haar adem, “... en die lagen er zeker niet.”

“Wat sta je daar nou!” Moad wil naar huis, hij heeft geen zin meer in gedoe. Hij hoopt dat ze op thuis zijn om ‘MasterMagicians’ te kijken.

“Nee, wacht even, kijk! Zie je die?”

“Die oude pispot daar?”

“Nee man, dat is een wasbak, nee dáár! Die poppen!”